

Bakabeszéd.

A világháború mindenre kiterjedő hatását nem hiába kutatjuk nyelvkincsünkben. A kaszárnyák, a táborok, a lövészárkok, mint nyelvgazdagító, szótermő területek — azt hiszszük — soká fogják foglalkoztatni a nyelvészeket. A „mögöttes ország“ és társai gazdag anyaga lesz a nyelvtörténeti szótárnak. Ebből az anyagból közlünk az alábbi sorokban egy részt.

Megjegyezzük, hogy ez az anyag részben minden helyen használatos kifejezések anyaga s keletkezésének helye ma már meg nem állapítható, részben a volt cs. és kir. 26. vadászrezredből származik, a mely Dunántúlról soroz s így legénysége legnagyobb részben magyar fiúkból áll s igen kevés köztük a sváb. Tisztjeik is magyarok.

Kezdjük a sort a legelterjedtebbel:

lóg. Lógni annyit tesz, mint az időt eltölteni, akár szolgálat idején ügyesen kibújni a szolgálat alól, akár szolgálatban elácsorogni. „Egész délelőtt lógtam“, vagy „— lógtunk.“

Ebből sok szóforma származik. Ilyen a

lógászat: Ez különösen az iskola nomenclaturájában otthonos.

— Mi lesz ma nyolcztól tízig?

— Megint lógászat.

Ellóg. Elódalog, nincs jelen a csapatnál. „Ma tízig kinnmardok a gyakorlótéren, de aztán ellógok.“

Az ellógás első megindulása az

ellépés.

— Ne beszélj, hiszen láttam, mikor elléptél.

A lógnak más változata az

odalóg = odaköti magát egy csapathoz.

— Úgy elveszttem, hogy nem találtam rá a szakaszomra, hát odalógtam a 15-ösökhöz.

A *lóg*-hoz tartoznék még a

margir sajba. Ez a czéllövéshez használatos „*Markir-Scheibe*“.

— Tecczik tudni, önkéntes úr, az mindég olyan margir sajba volt.

— Hát az mi?

— Az a *lógó társaság*.

T. i. A czéltábla, a mire lődöznek, de soha baja nem esik, mindig biztonságban van.

Kibabrál = állandóan foglalkozik vele, persze nem jóindulattal, minduntalan lehordja, megszidja.

— No csak velem henczegjen, — én úgy kibabrálok vele!

Hólyag. Ezzel a névvel illetik a fiatal, a gyereknyi zászlósokat, hadnagyokat, a kik pöffeszkedők.

Megnyomja a gombot. Ezt akkor mondják, a mikor valami nagyon erősen megindul. Nagy pergőtűzben mondja:

— No a muszka ma megint megnyomja a gombot.

Odaborsoz. Ez nem a borsó, hanem a bors származéka. Az ágyúval sűrűn kisebb lövegekkel teleszórja a terepet.

Elegett a fene a háztól = mikor pihenésből visszatérnek a lövészárókba.

Be vagy nálam lépve = magadra haragítottál.

— Nem adsz cigarettát, te bűdös. Na be vagy nálam lépve!

— Mit jelent az?

— Hát, hogy *elegem van veled. Be van nálam taporogva.*

És a nyelvgazdagítás nagy mezeje még a trágárságokban van. Kedélyes disznókodások, a mik találóak és valóban nem nélkülözik a logikát. Hogy ezek közül is bemutassunk egyet:

— A király születése napján nagy menázi volt. Töltött káposzta volt a *f. szá étel*.

Ez a főfogást, a legjavát jelenti.

REXA DEZSŐ.